

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 30 mei 2016 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examencommissie ESE**, hierna: verweerder, van 1 april 2016 inzake afwijzing van het verzoek van appellante om toelating tot de masteropleiding Accounting, Auditing and Control.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 2 april 2016 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 1 april 2016. Op 18 april 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 30 mei 2016, waar appellante niet is verschenen. Verweerder werd vertegenwoordigd door , secretaris examencommissie ESE.

II. Motivering

1. Appellante heeft verweerder verzocht om toelating tot een masteropleiding bij ESE. Verweerder heeft dit verzoek afgewezen omdat appellante op grond van haar vooropleiding niet toelaatbaar is. Tegen dit besluit komt appellante in beroep. In beroep voert appellante -kort samengevat- aan dat zij haar bachelordiploma heeft behaald aan de Bahcesehir University in Istanbul. Genoemde universiteit is volgens appellante een van de meest toonaangevende universiteiten in Turkije. Appellante heeft een bachelor behaald in Industrial Engineering waarbij de nadruk in het curriculum op kwantitatieve vakken lag. Appellante stelt dat haar vooropleiding daarmee voldoende en adequaat is om de masteropleiding bij ESE met succes te kunnen volgen. Appellante stelt dat haar aanvraag niet zorgvuldig is bekeken. In het geval dat appellante toch niet kan worden toegelaten tot de masteropleiding wil zij de door haar betaalde vergoeding van 100 euro ('application fee') retour ontvangen.
2. Verweerder betoogt dat het staand beleid van ESE is om het advies van het Nuffic over de waardering van het buitenlandse diploma te volgen. Wanneer het Nuffic aangeeft dat het door appellante in Turkije behaalde diploma vergelijkbaar is met het diploma van een 'scientific university' gaat ESE daarvan uit. Voorts is noodzakelijk dat het een brede economische vooropleiding betreft met voldoende economische vakken. Verweerder geeft aan dat daarbij gekeken wordt naar de breedte van de economische vakken, die vergelijkbaar dient te zijn met het bachelorprogramma Economics and Business van ESE. De vooropleiding van appellante bevat naar het oordeel van verweerder echter te weinig economische vakken, waardoor appellante niet toelaatbaar is tot de master, en evenmin tot de premaster Accounting, Auditing and Control.

Wat betreft de door appellante betaalde vergoeding van 100 euro merkt verweerder op dat appellante wist, althans kon weten dat deze vergoeding na het indienen van een aanvraag niet wordt teruggestort, ook niet wanneer de aanvraag niet het gewenste

resultaat heeft. Alle informatie daarover is expliciet aangegeven op de application website van ESE. Dat de aanvraag van appellante niet zorgvuldig zou zijn bekeken, zoals appellante stelt, verwerpt verweerder met klem.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder terecht het toelatingsverzoek van appellante voor toegang tot de masteropleiding heeft kunnen afwijzen. Het college heeft deze vraag bevestigend beantwoord.

Het college is van oordeel dat verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt dat de vooropleiding van appellante een onvoldoende economisch draagvlak heeft en niet vergelijkbaar is met het bachelorprogramma Economics and Business van ESE. Dat impliceert op basis van het beleid van ESE, dat naar het oordeel van het college niet onjuist of anderszins onredelijk is te achten, dat appellante niet toelaatbaar is tot de masteropleiding van ESE. Dat verweerder het toelatingsverzoek van appellante niet zorgvuldig heeft bekeken zoals appellante heeft beweerd, volgt het college niet. Daarvoor heeft het college geen enkele aanwijzing gevonden.

Met verweerder is het college van oordeel dat de regels rond (de betaling van) de application fee vooraf bekend waren en dat er door appellante geen redenen zijn aangevoerd waarom deze regels in haar situatie niet van toepassing zouden moeten zijn.

Alles afwegende en het geheel overziende is het college van oordeel dat niet gesteld kan worden dat het bestreden besluit in redelijkheid niet in stand kan blijven.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.